

Partner voor de publieke sector

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie
Werkgroep Postactieven (PA)

CAOP
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Contact: Jasmijn ter Haar
Telefoon: 06 44 12 43 26
E-mail: j.terhaar@caop.nl
Datum: 13 februari 2026
Bijlage: 1
Ons kenmerk: WGPA/26.0081
Zaaknummer: G.1.02

Onderwerp

Verslag van de vergadering van de Werkgroep Postactieven (WGPA) op 5 februari 2026 van 10.02–14.02 uur in de Baljuwzaal van het CAOP te Den Haag

Aanwezig

Van de zijde van Defensie: M. Suwout (vz), K. Wanrooij, F. van de Hoef, M. Kozoderovic, H. Bos, A. Haijer-Kemler, D. den Hollander, D. Siesling, I. Zingel

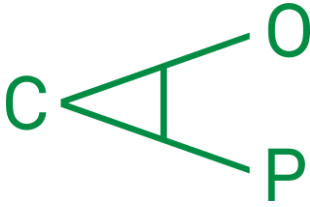
Van de zijde van de centrales: J. van Hulsen, E. Westermeijer (AC), A. Rozendal (ACOP), J. van der Hulst (CCOOP), J. ten Berg, J. van Langeraad-Goes MST (CMHF)

Van de zijde van ABP: A. Doornink, D. Cratsborn

Van de zijde van het secretariaat: V. Swens (aanw.), J. ter Haar (verslag)

Agenda

1. Opening, mededelingen en vaststelling agenda
2. Vaststellen verslag en actiepunten van de vergadering van 16 december 2025 (PA/26.0012 + 1 bijlage)
3. Voorstel Tijdelijke Regeling vervroegd uittreden Defensie 2026 en wijzigingsvoorstel BARD (PA/26.0043 + 2 bijlagen, AP/25.0676, AP/25.0710 + 1 bijlage, AP/25.0828 + 3 bijlagen)
4. Wijzigingsvoorstel Pensioenreglement militairen per 1 maart 2026 (PA/26.0041 + 1 bijlage)
5. Uitvoeringsbeleid vaststellen nDER-ontslagdatum bij (potentieel) veranderende AOW-leeftijd (beeldvormend) (PA/26.0036 + 1 bijlage, AP/23.0297, PA/25.0647 + 1 bijlage)
6. Implementatie Protocol voor psychische aandoeningen, waaronder PTSS (PA.26.0046, PA/25.0677+ 2 bijlagen, PA/25.0806)
7. Rondvraag en sluiting

Agendapunt 1: Opening, mededeling en vaststelling agenda

De voorzitter opent de vergadering om 10.00 uur.

Mededelingen

Mevrouw Bos is voor het eerst aangesloten bij de WG AP. Spreker stelt zich voor.
Geen mededelingen aan de kant van de centrales.

Vaststelling agenda

De voorzitter stelt voor om agendapunt 4 om 13.00 uur te bespreken. Afhankelijk daarvan moet de volgorde van de agendapunten wellicht iets worden aangepast.

Agendapunt 2: Vaststellen verslag en actiepunten van de vergadering van 16 december 2025 (PA/26.0012 + 1 bijlage)

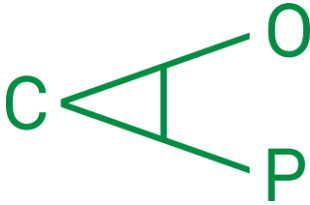
Verslag van 16 december 2025

De heer Van der Hulst zegt dat wat betreft het agendapunt over het pensioenreglement militairen er een discussie is geweest over hoe het kan dat informatie niet gelijktijdig bij de WG PA en de PK terecht kwam. Spreker vraagt af of inmiddels duidelijk is hoe dit zit en hoe dit in de toekomst voorkomen kan worden. De heer Van der Hoef zegt dat partijen na die vergadering hebben afgesproken dat inhoudelijk gereageerd zou worden waartoe besloten is en hoe het tot stand gekomen is. Er is middels een brief opgeroepen aan de PK om de WG PA eerder te informeren over wijzigingen zodat ze niet gedwongen worden om hier op het laatste moment nog een besluit over te nemen. In de TS NPC is vervolgens een overzicht laten zien van wat er dit jaar op stapel staat aan reglementswijzigingen. Dat overzicht had wellicht ook aan deze tafel laten zien moeten worden, spreker zou dit nog formeel kunnen delen met de WG PA. Met ABP is afgesproken dat de stukken tijdig worden gestuurd over de reglementswijzigingen waarvan al bekend is dat ze eraan gaan komen. De heer Van der Hulst zegt dat het ook zo bleek te zijn dat het ABP die brief had gestuurd, maar dat deze toen eerst nog een aantal dagen binnen Defensie circuleerde. Spreker vraagt zich af hoe dat voorkomen kan worden. De heer Van der Hoef zegt dat dit inderdaad niet meer moet gebeuren. Hij stelt voor dat het overzicht wordt gedeeld met de centrales. Als iedereen zich daaraan houdt, zou het goed moeten gaan.

pm

De heer Van Hulsen zegt dat behalve wijzigingen in het bestaande reglement er ook nog voorstellen zullen komen op het toekomstige reglement. Spreker weet niet of dit ook in het overzicht opgenomen is, maar de toezegging dat deze gedeeld zal worden stelt hij op prijs. Wat betreft de termijnen vindt spreker het niet zo heel erg als dingen een paar dagen blijven liggen, maar er moet wel voorkomen dat stukken twee weken blijven liggen. De voorzitter wil toevoegen dat op het moment dat er iets te laat komt, het vaak zo is dat spreker zelf en de heer Van der Hoef eerst moeten bespreken hoe iets moet worden opgepakt en aangeboden. Hij is het er echter mee eens dat stukken niet twee weken moeten blijven liggen.

De heer Van der Hulst zegt dat hij nog een opmerking heeft over het statement dat CMHF aan het einde van het verslag maakt. Het zit spreker niet helemaal lekker hoe dit is gegaan. Er zijn blijkbaar keuzes gemaakt waarbij andere organen een besluit hadden genomen dat uiteindelijk ook deze tafel raakte. Er werd aan CMHF gevraagd of het alleen een statement was of dat er iets gedaan moet worden. Spreker heeft het verslag gelezen maar het is voor hem niet duidelijk of dit nu is afgerond. Het gaat om de laatste pagina van het verslag. De voorzitter leest de zinnen waar het over gaat en zegt dat hij de heer Van der Hulst begrijpt. Hij vraagt of de heer Ten Berg hier iets over wil zeggen. De heer Ten Berg zegt dat voor CMHF het statement is zoals het is, CMHF vindt dat de onderwerpen die deze tafel raken ook op deze tafel moeten liggen. Als anderen besluiten over dingen die feitelijk deze tafel raken, moeten er aan deze tafel in ieder geval wel afspraken worden gemaakt over hoe hiermee om wordt gegaan. Dan moet het hier dus formeel worden geagendeerd. De heer Van der Hulst vraagt of hier dan de conclusie was dat het in dit geval al een gelopen race was. De heer Ten Berg zegt dat dit het standpunt van CMHF was. Als andere partijen daarmee niet overtuigd waren, heeft het geen zin

om dit te herhalen. De voorzitter zegt dat aan de hand hiervan de brief is gestuurd. Die brief is voor bestuurlijke verhoudingen best heel duidelijk. Bij spreker zat die wrevel ook. Volgens spreker zijn partijen op een gegeven moment in goed overleg tot de slotsom gekomen dat ze omwille van de duidelijkheid, ook voor de defensiemedewerker, ermee verder wilden. Spreker vindt het altijd moeilijk om te zeggen dat hij het de volgende keer niet doet, dus hij zal op het moment dat hij ermee geconfronteerd wordt het weer afwegen. Spreker stelt ook voor om de planning hier formeel vast te leggen. Het is niet gebruikelijk dat CMHF een statement opleest dat in het verslag terechtkomt, dus er is wel echt iets aan de hand als de noodzaak hiertoe wordt gevoeld. De heer Van der Hulst zegt dat het hier uiteindelijk gaat over militaire elementen waaraan ineens uitvoering werd gegeven door andere sociale partners die niet aan deze tafel zitten, dus daar heeft best iets plaatsgevonden. Spreker onderstreept ook het statement van CMHF erover. Hij vroeg zich dus af of hier nog iets mee gedaan zou worden, maar hij begrijpt ook dat het daar inmiddels te laat voor is. Spreker wilde het echter wel benoemen. De voorzitter zegt dat partijen hadden kunnen besluiten om niet verder te gaan, maar ze hebben een afweging gemaakt en besloten om dit wel te doen. Dit is de uitkomst van het hele gebeuren. Het ongenoegen hierover is voldoende kenbaar gemaakt. Spreker stelt voor om met de planning erbij te kijken wat er nog meer deze kant op komt, zodat partijen niet wederom worden overvallen. Spreker stelt het verslag vast en geeft het woord aan mevrouw Kozoderovic om de actiepuntenlijst door te nemen.

Actiepuntenlijst

Wachttijden LZV, BMB en SMO – AANHOUDEN

Het streven is nog steeds om in het eerste kwartaal de informatiebrief te versturen.

Regeling tegemoetkoming AOW-hiaat Defensie (per 1 januari 2027) – AANHOUDEN

pm

De heer Van der Hoef zegt dat er gewacht werd op een brief van ABP. Die brief heeft Defensie zeer recent ontvangen. De nieuwe regeling kan in 2027 worden uitgevoerd door BRD, evenals de overlijdensuitkering. De implementatie van de anticumulatiebepaling gaat niet gebeuren in 2027, dat is niet mogelijk. Bekeken moet worden wat dat betekent voor de regeling zoals die voor dit jaar is afgesproken. De uitvoering voor 2027 lijkt dus in orde, maar er moet nog wel in technische zin over gesproken worden en ook verder naar de toekomst gekeken worden. Spreker verwacht echter dat partijen hier wel uit zullen komen. De technische overleggen met ABP zullen op korte termijn worden gestart. De uitkomsten hiervan zal spreker delen. De heer Van Hulsen zegt dat hij blij is met de mededeling dat ABP het kan uitvoeren. Met betrekking tot de overlijdensuitkering is spreker ook blij, want dat heeft ook een terugwerkende kracht. Wat betreft het derde punt zit hij wel soepel in de wedstrijd. Als er duizend gevallen zijn die in die situatie zouden zitten, zou er urgentie zijn om dit op 1 januari 2027 geregeld te hebben, maar gezien het aantal situaties is die urgentie er niet. Spreker kan er dus mee leven dat dit iets langer duurt. Dat verandert echter niks in sprekers opvattingen dat partijen het dicht moeten solderen.

Verbetermaatregelen Regeling Volledige Schadevergoeding – AANHOUDEN

De Kamerbrief is gedeeld. Wat betreft het agenderen van het onderwerp is het vanuit de dossierhouder de bedoeling om hier de volgende keer over in gesprek te gaan. Voorafgaand daaraan zal een brief gestuurd worden met de stand van zaken.

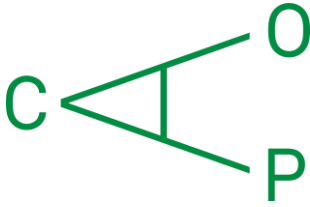
PTSS-protocol – AFVOEREN

Dit onderwerp staat voor vandaag geagendeerd. De centrales hebben ook een brief ontvangen.

Update BRD – AFVOEREN

De centrales hebben recent een informatiebrief ontvangen. De heer Van Hulsen wil opmerken dat hij niet erg blij is met de reactie, dus hij sluit niet uit dat partijen hier nog een keer over zullen spreken.

Verzoek ABP over de collectieve waardeoverdracht van nettopensioen – AFVOEREN

De heer Van der Hoef zegt dat partijen de vorige keer over dit onderwerp hebben gesproken. De vraag is wat dit actiepunt voor nu nog betekent. Het hele nettopensioen bestaat uit verschillende stappen. Vandaag praten partijen over een wijziging om de instroom in de regeling per 1 maart te stoppen. Per 1 juni is de volledige beëindiging van de regeling. Dan worden de mensen ook geïnformeerd. In oktober is de collectieve waardeoverdracht naar Zwitserleven. De besluitvorming over het hele proces rondom nettopensioen heeft al plaatsgevonden. Sprekers vraag is dus wat partijen hier aan tafel met dit actiepunt willen. De heer Van Hulsen zegt dat het een beetje een lastig actiepunt is. Hij is het met de heer Van der Hoef eens dat veel dingen nu duidelijk zijn. Wat nog vaag is, is wat er tussen halverwege 2026 en begin 2027 gebeurt. Dan is feitelijk de bestaande regeling weg en de nieuwe begint pas op 1 januari 2027. Daar zit dus een gat tussen van een aantal maanden, waarbij ABP aan het kijken is wat ze daar nog kunnen betekenen. Dat gaat met name over de nabestaandendeckking. Spreker denkt dat dat element nog terug gaat komen op deze tafel. Wat hem betreft kan het actiepunt echter worden afgedaan. Op het moment dat partijen meer helderheid krijgen, komt het onderwerp vanzelf weer terug. De heer Van der Hoef zegt dat hij denkt dat in de notitie die partijen straks zullen bespreken, staat dat het overlijdensrisico tussen 1 juni 2026 en 1 januari 2027 ook al geregeld wordt. Ook daarover zal echter eerst nog een reglementswijziging met een toelichting komen.

Uitvoeringsbeleid vaststellen nDER-ontslagdatum bij (potentieel) veranderende AOW-leeftijd – AFVOEREN
Dit onderwerp staat voor vandaag geagendeerd. De centrales hebben ook een brief ontvangen.

Tegemoetkoming 1% in verband met vervallen niet-korten-bepaling – AANHOUDEN
Er zal een brief geagendeerd worden voor de WG PA van 17 maart. De heer Van der Hoef vult aan dat dit de brief is die ABP al eerder heeft gestuurd, van 10 november.

RVU – AFVOEREN
Dit onderwerp staat ook voor vandaag geagendeerd.

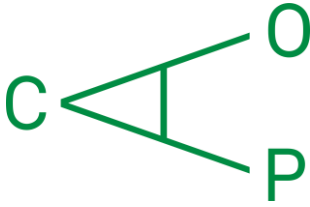
Wijzigingsvoorstel PR militairen – AFVOEREN
De brief aan de PK is gedeeld.

De voorzitter zegt dat het wellicht ongebruikelijk is, maar hij wil aan de heer Van Hulsen vragen of hij alvast een reactie wil geven op de brief over de huisvesting van de BRD. Wat spreker betreft is daar nu ruimte voor, dan kan hij dat in ieder geval vast meenemen. De heer Van Hulsen zegt dat de brief net is binnengekomen en nog intern besproken moet worden. Spreker verwacht echter dat die interne bespreking met name zal gaan over de hardheid waarmee AC gaat reageren. De oorspronkelijke opvatting van AC was wel degelijk dat ze grote moeite hebben met de integratie op een en dezelfde plek. Dit is toentertijd genuanceerd gebracht en de vraag is nu hoe genuanceerd AC wil blijven. De voorzitter concludeert dat AC dit echt niet wil. De heer Van Hulsen zegt dat dit klopt. De voorzitter zegt dat het dan van belang is dat partijen op korte termijn hierover spreken. De heer Van Hulsen vraagt, gezien het verzoek van de voorzitter om er nu al op te reageren, of er een zekere druk of urgentie is. De voorzitter zegt van niet, maar dit is een soort planproces en dat zit in een zeker spoor. Als iemand zegt dat dat spoor hem niet aanstaat, dan is dat goed voor spreker om te weten.

Agendapunt 3: Voorstel Tijdelijke Regeling vervroegd uittreden Defensie 2026 en wijzigingsvoorstel BARD (PA/26.0043 + 2 bijlagen, AP/25.0676, AP/25.0710 + 1 bijlage, AP/25.0828 + 3 bijlagen)

De voorzitter zegt dat partijen al een aantal keer van gedachten hebben gewisseld over dit onderwerp. Inmiddels zitten ze op het spoor van een tijdelijke regeling, ook omdat een definitieve regeling veel werk vergt voor de sector. Spreker geeft het woord aan de heer Van der Hoef.

De heer Van der Hoef zegt dat de tijdelijke regeling voor 2026 een soort overbrugging is naar 2027. Het streven is om in 2026 klaar te zijn met de structurele regeling die dan vanaf 2027 in zou kunnen gaan. Het onderzoek

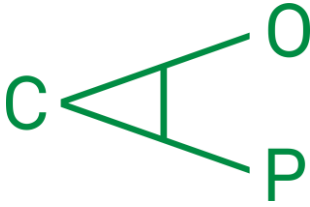
naar functies en werkzaamheden moet nog wel ingaan, maar spreker heeft er vertrouwen in dat dit goedkomt in 2026. In de toelichting staat dat voor de tijdelijke regeling er nu even beperkt wordt tot een aantal bezwarende omstandigheden die ook in lijn zijn met het toetsingskader. Spreker heeft het dan over het veelvuldig verrichten van nachtarbeid, gevaarlijke munitie, en alle bezwarende omstandigheden zoals genoemd in het IRBAD waar het gaat om de toekenning van de toelage. Dat zijn de werkzaamheden die worden voorgesteld om in de tijdelijke regeling op te nemen. Een ander aspect is dat iemand al voor langere tijd die bezwarende omstandigheden gehad moet hebben, dat is vergelijkbaar met de oude regeling. Er waren nog twee elementen in de regeling, ten eerste de diensttijd van 35 jaar. Het voorstel is om dat nu even zo te handhaven en om te bekijken of dit in de structurele regeling misschien toch anders moet. Ook wat betreft de hoogte van het RVU bedrag is het voorstel om dit op dezelfde wijze voort te zetten. Wat betreft de tijdelijke regeling is dit het voorstel.

De heer Westermeijer zegt dit wat AC betreft een prima regeling is, deze tijdelijke regeling sluit ook aan op de regeling die per december 2025 is geëindigd. Spreker wil wel aandacht vragen voor het feit dat de RVU geen vrijwillig ontslag is. Nu wordt het gelinkt aan artikel 114 van het BARD, waar dat wel eigenlijk staat. Hier moeten partijen het wel even over hebben. Met het komende pensioen wordt er duidelijk onderscheid gemaakt in of iemand vrijwillig of onvrijwillig ontslag heeft genomen. Partijen moeten helder hebben dat het RVU onder het onvrijwillige ontslag valt. De voorzitter vraagt of altijd artikel 114 voor dat RVU ontslag werd gebruikt. De heer Westermeijer zegt van wel. De voorzitter zegt dat hij begrijpt dat voor het pensioen dus relevant is of iemand onvrijwillig is ontslagen, of dat dat op eigen aanvraag is. Als het op eigen aanvraag is, heeft het mogelijk negatieve consequenties.

De heer Van Hulsen zegt dat het uiteindelijk over de vraag gaat of het deelnemerschap blijft bestaan. Als het gebaseerd is op gedwongen ontslag, dan is de lijn dat het deelnemerschap gewoon doorloopt en dat mensen dus ook in de opbouw blijven. Als mensen op eigen aanvraag zijn ontslagen, dan ontstaat of de situatie van de slaper en mogelijk een opbouw elders, of het zou kunnen dat mensen gewoon (deeltijd) met pensioen gaan. Spreker denkt dat de essentie van de vraag is wat partijen willen met de RVU met betrekking tot de pensioenopbouw: werken ze de bestaande lijn door of gaan ze iets anders doen? Hij heeft overigens nog wel wat andere opmerkingen, maar hij zit wel met de vraag hoe partijen dit nu gaan aanlopen. Er liggen nu een aantal vragen voor, onder andere wat partijen nu doen met het BARD artikel, wat ze vinden van de tijdelijke regeling als oplossingsrichting voor 2026 en datgene wat er in staat, en hoe ze nu verder gaan. Dat zijn wat spreker betreft drie elementen en wellicht is het goed als die gestructureerd opgepakt worden, zodat ze zo min mogelijk door elkaar heen lopen. Met betrekking tot het eerste heeft spreker geen moeite met het BARD artikel. Het verdient geen schoonheidsprijs, maar er zit een kapstok in voor een RVU regeling en het FLO voor de burgermedewerkers, dus dat is prima. Partijen zien te zijner tijd wat houdbaar is, ze hoeven wat spreker betreft nu niet weken te wachten om dit vast te stellen.

De voorzitter zegt dat hij het hiermee eens is en vraagt aan de heer Van der Hoef of het mogelijk is om dit vast te stellen terwijl de kanttekening van de heer Westermeijer nog niet is opgelost. De heer Van der Hoef zegt dat hij wel begrijpt wat de heer Westermeijer bedoelt, maar spreker meent zich te herinneren dat er wel is besproken dat een RVU uitkering geen ontslaguitkering is. Als iemand met RVU ontslag gaat, is er geen deelnemerschap meer bij ABP. Dat is anders ten opzichte van de militairen met een UGM en de burgers met een FLO uitkering.

De heer Van Hulsen zegt dat dit wel het vraagstuk van de communicatie oproept. Partijen maken nu voor 2026 een regeling, waarbij in beginsel voor een aantal mensen de sluis open wordt gezet. Mensen moeten weten wat het betekent als zij daar gebruik van maken. Voor de uitkering is het allemaal helder. Het nieuwe is de afschaffing van de compensatie doorsneepremie. Partijen kunnen oeverloos discussies voeren over de hoogte van de bedragen, maar als iemand drie jaar voor de AOW-datum vertrekt, heeft diegene niet die compensatie. Dat bedrag is wel substantieel. De heer Van der Hoef zegt dat hij dat ook een heel belangrijk punt vindt. In de

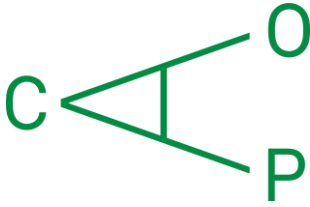
sessies is dit element ook heel nadrukkelijk uitgelegd, dat als iemand weggaat voor 31 december, dat diegene niet die compensatie krijgt. Het feit dat iemand zelf de aanvraag doet om met RVU-ontslag te gaan, daarin wijzigt niks ten opzichte van de oude regeling. Toen was er weliswaar nog een stukje kapitaal bij overlijden, maar de mate waarin het pensioen wordt ingezet is relevant voor het nabestaandenpensioen als iemand in die periode komt te overlijden, en die situatie is vergelijkbaar met wat nu de consequentie is als iemand gebruikmaakt van de nieuwe regeling. De heer Van Hulsen vraagt wat partijen in de communicatie gaan doen op het moment dat ze deze tijdelijke regeling afduwen. De heer Van der Hoef zegt dat hij de communicatieplannen niet uit zijn hoofd kent. Het is ook lastig om de mensen te bereiken. Het is een relatief kleine doelgroep die gebruikmaakt hiervan, maar spreker is het ermee eens dat mensen volledig moeten worden geïnformeerd. De heer Van Hulsen zegt dat hij hoort dat er in ieder geval al voorlichting is gegeven aan een deel van de functionarissen. Spreker weet niet of alle verzoeken op een centraal punt bij elkaar komen, maar het zou in ieder geval goed zijn als aan die mensen wordt gevraagd of ze alles hebben begrepen en zeker zijn van hun afweging. De centrales hebben ook een zekere verantwoordelijkheid met betrekking tot de communicatie. Wellicht kan hier, net zoals partijen met TOD hebben gedaan, iets breder aandacht aan worden geschonken om mensen hier een weloverwogen besluit over te kunnen laten nemen.

De heer Van der Hoef zegt dat als partijen hier vandaag uitkomen, een andere vraag is wat ze de komende tijd gaan doen om te zorgen dat ze in 2026 kunnen beginnen met een structurele regeling. Daar moeten de Defensieonderdelen ook bij betrokken worden. Spreker zal een communicatietekst opstellen waarin duidelijk wordt hoe partijen het gaan doen en dat er duidelijk gecommuniceerd moet worden naar de doelgroep.

De heer Van Hulsen zegt dat de heer Van der Hoef nu al een uitstap maakt naar de toekomst toe. Hij denkt dat de tijdelijke maatregel noodzakelijk is. Hij constateert dat partijen deze regeling nu bouwen op basis van het gevoel dat de mensen die ze nu benoemen er recht op hebben, maar ook in de wetenschap dat er wellicht anderen zijn die er te zijner tijd recht op hebben. Spreker wil die groep het liefst zo snel mogelijk bedienen. Hij wil voorkomen dat er straks mensen zeggen dat ze hebben door moeten werken omdat het allemaal zo lang duurde en dat als ze dan de nieuwe criteria lezen, ze de conclusie trekken dat ze allang hadden kunnen vertrekken. Wat spreker betreft zit er dus wel een druk op om in 2026 zo veel mogelijk gas te geven om zo snel mogelijk helderheid te krijgen over wat partijen in 2027 gaan doen.

De heer Rozendal wil nog reageren op de opmerking van de heer Westermeyer. Voor zover spreker weet is er geen beletsel om af te spreken dat er een gedeeltelijke pensioenopbouw blijft voor deze mensen, ondanks dat ze geen werknemer zijn van Defensie. Het uitgangspunt van de RVU is namelijk dat iemand de dienst verlaat, dus geen werknemer meer is. Spreker heeft ook zojuist gelezen dat deelnemen aan de RVU betekent dat iemand gemiddeld al snel 5,25% aan pensioenopbouw mist. Het inkomen kan aangevuld worden door het pensioen naar voren te halen, dat zorgt dan weer voor 6% tot 7% inboeten op de hoogte van het pensioen voor de gehele duur dat iemand het geniet. Al met al zou spreker het voorstel willen doen dat partijen met elkaar afspreken dat ze doen wat ze ook in UGM en FLO doen, namelijk de 50% pensioenopbouw blijven toekennen. Spreker snapt echter dat dit niet gratis is en zou daarom een tegemoetkoming willen doen door bijvoorbeeld een afspraak te maken over het beperken van het uitvoeren van nevenwerkzaamheden naast het verkrijgen van die RVU. Als het gaat over de regeling zelf, kan deze wat spreker betreft gewoon ingevoerd worden. Spreker snapt waarom het op deze manier is gedaan. Het is ook tijdelijk en daarna zullen partijen het op een manier doen die wel helemaal passend is. Spreker hoopt dat partijen snel kunnen doorgaan met deze regeling en ook dat er snel onderzoek kan worden gedaan met een externe marktpartij, om in ieder geval direct in 2027 wel te kunnen starten met een gevalideerde RVU regeling.

De voorzitter vraagt of de heer Rozendal zijn voorstel doet voor de structurele regeling, of ook al voor de tijdelijke regeling. De heer Rozendal zegt dat hij het eigenlijk voor nu al bedoelt, voor zover dit mogelijk is. Als dat nu niet kan, hoort spreker graag waarom niet. Voor de structurele regeling zou dit zeker ook sprekers voorstel zijn.

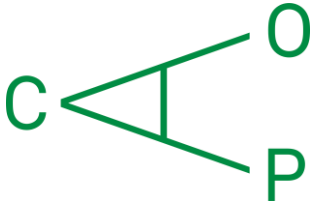
De heer Van der Hulst wil vooropstellen dat CCOOP blij is met deze tijdelijke regeling. Het is toch een stukje overbrugging voor een gat. Er zijn nu eenmaal mensen die hier toch gebruik van willen maken en ondanks dat de groep klein is, is het voor deze mensen emotioneel beladen. Er spelen financiën mee en uiteindelijk maken deze mensen geen gebruik van de regeling uit luxe. Het is een regeling die ze nodig hebben om gezond het einde van hun leven te bereiken. Wat CCOOP betreft ligt de nadruk op hoe partijen nu naar een vaste regeling komen die voldoet aan het toetsingskader en overeenkomt met wat partijen met deze regeling voor ogen hadden. CCOOP zou graag kijken naar een tijdspad hoe partijen dit kunnen regelen voor 31 december 2026. Met betrekking tot de kwinkslag met het pensioen zegt spreker dat dat nu niet voorlag bij de stukken, dus hij heeft dit niet kunnen voorbereiden. Hij begrijpt het standpunt wel, het zijn vaak de beroepsgroepen die het al niet heel breed hebben dus hij staat er wel sympathiek tegenover. Hij kan het echter niet nu ter plekke beoordelen. Sprekers voorstel zou zijn om nu wel tot deze tijdelijke regeling te besluiten en dat er dan eventueel een voorstel komt om op een ander moment nader te bespreken of partijen dit voor deze tijdelijk regeling nog willen inregelen. Het moet in ieder geval worden meegenomen in de discussie voor de structurele regeling.

De heer Van Hulsen zegt dat er meerdere situaties zijn: het verleden, 2026, en daarna. Spreker denkt wat betreft die laatste situatie dat er bij andere sectoren weinig draagvlak zal zijn om vanaf 1 januari 2027 en verder de RVU onder de pensioenopbouw te brengen. Wat er dan overblijft, is de vraag of partijen niet een sectorale regeling zouden kunnen maken, omdat Defensie van mening is dat het voor die sector wel zou moeten gelden. Wat betreft de situatie nu, in 2026, is er nog het bestaande pensioenreglement en een tijdelijke regeling. De vraag is dan of partijen in 2025 een pensioenopbouw op de RVU uitkering hebben zitten. Het antwoord is nee. Dan is de vraag dus wat partijen voor 2026 doen en of dit binnen het bestaande reglement past. Spreker denkt dat in het bestaande pensioenreglement geen ruimte zit om het huidige pensioenreglement van ABP pensioengevend te maken. De aanvullende regelingen ontbreken al helemaal. Daarmee is de race voor 2026 misschien wel gelopen en is hooguit de vraag wat partijen doen voor 2027 en verder.

De voorzitter zegt dat hij wil voorstellen dat partijen voor vandaag de regeling vaststellen zoals deze nu voorligt. Het is duidelijk gemaakt dat er nog een punt ligt met betrekking tot de pensioengevendheid waar partijen zich nog over kunnen buigen bij de definitieve regeling. Dat heeft juridische, bestuurlijk en financiële oriëntatie nodig. Het lijkt spreker goed dat er een soort stappenplan wordt gedeeld met hoe partijen nu verder moeten. Hij vraagt hoe de heer Van der Hoef hierover denkt. De heer Van der Hoef zegt dat hem ook goed lijkt als er een soort stappenplan wordt gemaakt met een tijdsbalk. De vraag is dan hoe de centrales betrokken willen worden bij het onderzoek.

De heer Rozendal zegt dat hij nog even wil terugkomen op de pensioenopbouw. Er is een hele paragraaf in de handleiding waarin duidelijk wordt dat het kan, maar als iemand boven de drempelvrijstelling komt moet diegene alsnog betalen. In andere woorden: er is ruimte voor partijen om het te doen, maar die ruimte is wel beperkt. De RVU-uitkering zelf gaat al aardig richting de drempelvrijstelling, dus dan is er nog maar beperkte ruimte. Hier wordt een voorbeeld gegeven dat de werkgever bijvoorbeeld een eenmalige storting kan doen in de pensioenregeling voor de werknemer, maar dat dat wel beneden dat drempelbedrag moet blijven. Dat is iets waar partijen dan in de toekomst over zouden moeten spreken, of ze dat aantrekkelijk vinden om te doen.

De voorzitter zegt dat hij dit agendapunt als volgt wil afronden: partijen nemen vandaag een besluit over de tijdelijke regeling voor 2026 langs de lijnen van de stukken die zijn aangeboden. Daarbij hoort dat er nog even kritisch wordt gekeken naar het punt dat de heer Westermeijer heeft opgebracht. Dit jaar zal de structurele regeling worden vormgegeven en daarbij wordt de waarschuwing van de heer Rozendal meegenomen over het element van de pensioenopbouw. Over hoe Defensie tot die definitieve regeling gaat komen, welke obstakels daarbij worden voorzien en welke partijen hierbij worden betrokken, zal spreker een brief sturen met een tijdsbalk.

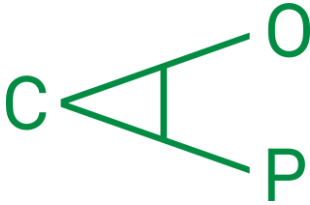
pm De heer Ten Berg wil nog opmerken dat CMHF de vorige keer iets heeft aangegeven over mogelijke indirect discriminatie. Met name voor de structurele regeling is het wel belangrijk dat partijen dat onderwerp ook beetpakken. De voorzitter zegt dat dit duidelijk is.

pm De heer Van der Hulst zegt dat hij nog een punt heeft. De vorige keer is er ook over gesproken, maar de tijdelijke regeling wijkt iets af van de eerdere regeling als het gaat over werken in de randen van de nacht. Dat houdt in dat als partijen over deze regeling besluiten, er mensen zijn die zien dat ze bij de oude regeling misschien in aanmerking waren gekomen en nu niet meer. Dat moet goed uitgelegd worden. De voorzitter is het hiermee eens. In zijn afronding van het agendapunt ontbrak nog dat er goed gecommuniceerd zal worden naar de mensen. Spreker sluit het agendapunt en stelt voor om kort te pauzeren. Na de pauze zal mevrouw Haijjer-Kemler het voorzitterschap even van spreker overnemen en eerst agendapunt 5 behandelen.

Pauze

Agendapunt 5: Uitvoeringsbeleid vaststellen nDER-ontslagdatum bij (potentieel) veranderende AOW-leeftijd (beeldvormend) (PA/26.0036 + 1 bijlage, AP/23.0297, PA/25.0647 + 1 bijlage)

Mevrouw Haijjer-Kemler heropent het overleg en geeft het woord aan de heer Van der Hoef. De heer Van der Hoef zegt dat partijen op 28 oktober met elkaar over dit onderwerp hebben gesproken. Vandaag hebben partijen wederom een beeldvormend gesprek hierover om met elkaar van gedachten te wisselen over een mogelijk uitvoeringsbeleid. Als partijen op één lijn zitten, is het de bedoeling dat dit mee terug wordt genomen en dat dan de uitvoeringstoets intern wordt gedaan. Vervolgens zal het onderwerp weer terugkomen hier aan tafel met een concreet voorstel. Naar aanleiding van de vorige keer zijn de slides aangepast en aangevuld. Er zijn een aantal maatmensen in kaart gebracht en op verzoek is er ook gekeken naar aspecten van de inverdientijd. Spreker zou de slides graag even doornemen. Partijen hebben het vorige keer gehad over de aanleiding: ze willen dat dit in de hele organisatie op dezelfde wijze wordt gedaan. De situatie die zich voordeed in 2022/2023 willen ze voorkomen. Slide 2 geeft een overzicht van de situatie. Op slide 3 staat een mogelijk uitvoeringsbeleid: '1) Een ontslagbeschikking (OB) wordt in beginsel zes maanden voorafgaand aan het leeftijdsontslag afgegeven. 2) De datum van het nDER leeftijdsontslag is daarbij gebaseerd op de geprognosticeerde AOW leeftijd op het moment van de ontslagbeschikking, zoals weergegeven op de website van de SVB. 3) Een afgegeven ontslagbeschikking is leidend.' Vervolgens zijn er verschillende situaties die zich kunnen voordoen. Als er niks verandert, is het helemaal goed, maar als de AOW-leeftijd onverwacht toch stijgt en de vaststelling ligt voor de ontslagbeschikking, dan wordt er uitgegaan van die hogere leeftijd die dan bekend is. Als de ontslagbeschikking al is afgegeven, dan zou er nog gekeken kunnen worden of iemand wellicht nog iets langer door wil werken. Dat is dan maatwerk. Het kan ook zijn dat de AOW-leeftijd onverwacht gelijk blijft. Als iemand dat op tijd weet, kan de ontslagbeschikking misschien nog binnen die zes maanden worden aangepast. Als de ontslagbeschikking al is afgegeven, is er sprake van een kortere UGM periode. Het voorstel bij dit mogelijke uitvoeringsbeleid is verder dat de nDER ontslagdatum gebaseerd op de geprognosticeerde AOW leeftijd dan ook bepalend is voor de termijn voor de aanvraag gebruiken 'inverdienen' (AMAR, artikel 39c, 3 e lid), en de aanvraag 'individuele opleidingsaanspraak' (AMAR, artikel 16bis, 2 e lid). Op slide 6 en verder is aangegeven welke situaties zich kunnen voordoen. Op slide 9 en 10 is het effect van de inverdientijd ook meegenomen. Er is te zien dat als de ontslagbeschikking al is afgegeven of iemand is al een langere periode weg is, diegene met een verhoging van de AOW-leeftijd te maken kan krijgen. Dat element zou met het voorstel van het coalitieakkoord vaker kunnen voorkomen. In het overzicht blijkt ook dat het in het gros van de gevallen zo zal zijn dat iemand al weg is en Defensie dan maar drie maanden extra UGM betaalt. In een aantal gevallen kan het ook zijn dat zo'n verhoging plotseling niet doorgaat. Dan is de periode dus toch iets korter dan aanvankelijk was verwacht. Op het wel of niet verhogen van de AOW-leeftijd hebben partijen geen invloed. Het enige dat ze kunnen doen is kiezen voor een methode waarbij, gelet op het beleid van AOW - 5, het overal op dezelfde manier wordt gedaan en dus ook uitgelegd kan worden aan de medewerker.

De heer Van der Hulst merkt op dat het in het hele stuk steeds gaat over de geprognoseerde AOW-leeftijd. Partijen zijn in het AV-akkoord met elkaar overeengekomen bij de nieuwe dienstenderegeling in 2017-2018 dat de hoofdregel hierbij is dat deze geldt voor alle militairen inclusief reservepersoneel die zich op of vanaf 1 januari 2017 in FPS fase 3 bevinden. Voor die groep wordt het moment van leeftijdsontslag gelijk aan de voor de militair op dat moment geldende AOW-leeftijd minus vijf jaar. Wat CCOOP betreft is dat wat het is en komt daar niet iets tussenin van een geprognoseerde AOW-leeftijd waarbij allerlei variabelen kunnen zijn en al helemaal niet dat het UGM kan worden ingekort. CCOOP ziet dit namelijk als een recht dat iemand heeft voor vijf jaar, dat maakt onderdeel uit van het arbeidsvoorwaardenpakket voor het werken als militair bij Defensie.

De heer Ten Berg zegt dat partijen bij de overgang de oDER, nDER regeling hebben bedacht om dit vloeiend over te laten gaan. Mocht wat er nu op papier staat ook daadwerkelijk leiden tot het beleid dat het komende kabinet voor ogen heeft, dan ontstaat er wel ineens een heel groot gat tussen de oDER en de nDER. Spreker vraagt zich af of dit goed in kaart is gebracht. De heer Van der Hoef zegt dat dit verschil inderdaad groter kan worden, maar dat is meer het resultaat van wat de wet met AOW doet dan de afspraken die partijen hebben gemaakt. Dat wordt door dit voorstel niet heel anders.

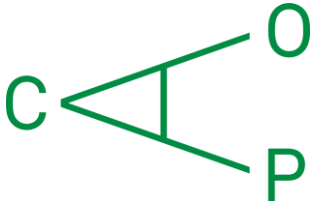
De heer Van Hulsen zegt dat hij snapt wat er gezegd wordt, dat is inderdaad een mogelijk gevolg, maar zoals spreker het heeft begrepen zou er niet onmiddellijk met die één op één koppeling aan de slag worden gegaan, dat gaat nog een aantal jaar duren. Spreker vraagt zich af wanneer de laatste oDER de organisatie verlaat. Mevrouw Haijer-Kemler zegt dat dat nog wel even duurt.

De heer Ten Berg zegt dat het effect voor een hele beperkte groep zal gelden, het zal waarschijnlijk met name gaan om een aantal doorstroomofficieren. Spreker vraagt zich af of dit dan wordt meegenomen in de afweging. Hij hoort de heer Van der Hoef zeggen van niet, want er wordt gewoon het wettelijke kader van de AOW gevolgd. Dat vindt spreker op zich een valide juridische benadering, maar daarmee wordt het gat wel groter. Hij wil niet zeggen dat er een heel nieuw overgangsbeleid gemaakt moet worden, maar dat moeten partijen in ieder geval wel in kaart hebben.

De heer Van Hulsen zegt dat hij zich afvraagt wat er gebeurt in de situatie op slide 6, bij 2c: 'de AOW leeftijd blijft onverwacht gelijk (of stijgt minder dan verwacht) => het gevolg is dan dat de UGM wordt verkort'. Mensen hebben een bepaald beeld over de duur van hun UGM uitkering, maar in dit geval gaat het dus anders worden. Spreker zit hier wel mee in zijn maag.

Mevrouw Haijer-Kemler vraagt of ze het goed begrijpt dat op het moment dat die datum gewijzigd wordt iemand dus korter dan vijf jaar voor zijn pensioendatum zit, dus diegene zit al in het proces dat hij eigenlijk al een datum had, want verkorten van de UGM kan alleen maar op het moment dat de leeftijd naar beneden gaat. De heer Van der Hulst zegt dat het in dit geval geprognoseerd gaat. Daarom vindt CCOOP dat ook vreemd. Als ervan wordt uitgegaan dat de AOW-leeftijd over de komende jaren met zes maanden stijgt, maar in werkelijkheid stijgt het maar met drie maanden, dan is er een gat van drie maanden. De leeftijd zal niet zo snel omlaag gaan. Mevrouw Haijer-Kemler zegt dat ze zich daarom ook afvroeg in welke situaties dit dan voor kan komen. Ze vraagt aan de heer Van Hulsen hoe hij denkt dat de situatie bij 2c voorkomen zou kunnen worden. De heer Van Hulsen zegt dat hij dat op dit moment niet weet, maar hij vindt het heel ingewikkeld om een verandering van de UGM duur te accepteren. In het verleden was het in elk geval nog een harde Cao-afpraak. Aangezien dit een beeldvormend gesprek is, denkt spreker dat er in ieder geval ruimte zou moeten zijn om na te denken hoe partijen dit op een andere manier zouden kunnen aanpakken. Hij is ook van mening dat als dit niet lukt, dit dusdanig belangrijk is dat dit niet in een WG PA afgewikkeld zou moeten worden.

De heer Van der Hoef vraagt wat de heer Van Hulsen dan vindt van het idee van de heer Van der Hulst, dat de AOW-leeftijd geldt die er is op het moment dat iemand een ontslagbeschikking krijgt. Dan kan een situatie als bij 2c niet ontstaan. De heer Van der Hulst zegt dat hij dit inderdaad bedoelde. Als het wordt aangepast zoals

voorgesteld in de slides, betekent dit een significantie wijziging ten opzichte van het verleden, daarom haalde hij ook het AV-akkoord aan. Spreker krijgt het gevoel dat Defensie zoekt naar uitvoeringsbeleid omdat het zo kan zijn dat de UGM straks voor mensen langer door moet lopen omdat de AOW-leeftijd is veranderd. Dat brengt natuurlijk kosten met zich mee. De heer Van der Hoef zegt dat dit niet de insteek is. Er wordt beoogd om willekeur te voorkomen. Dat kan inderdaad door te zeggen dat mensen zes maanden van tevoren die beschikking krijgen, niet eerder of later. Dat kan ook een uitvoeringsbeleid zijn, de insteek is nooit geweest om kosten te vermijden of om aan het recht van mensen te komen. Spreker zal het idee van de heer Van der Hulst meenemen en nog eens goed bekijken.

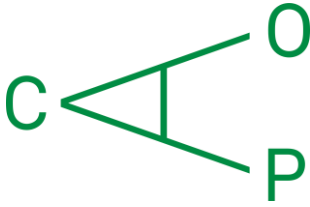
De heer Ten Berg vraagt of hij het voorstel van de heer Van der Hulst goed begrijpt dat iemand zes maanden van tevoren de ontslagbeschikking krijgt, en als dan daarna nog de AOW-leeftijd verandert, verandert de ontslagdatum niet. Als de AOW-leeftijd intussen wordt verhoogd, is het dus eigenlijk voordeel schutter en als de AOW-leeftijd zou worden verlaagd is het eigenlijk nadeel schutter. De heer Van der Hoef zegt dat dit laatste klopt voor geprognostiseerde AOW-leeftijden, maar de heer Van der Hulst stelt dus voor om te werken met de laatst vastgestelde AOW-leeftijd. Er wordt dan dus geen rekening gehouden met de geprognostiseerde AOW-leeftijd over vijf jaar. Dat is ook een manier om ernaar te kijken.

De heer Westermeijer zegt dat partijen nu praten over invloed van de omgeving waar ze geen invloed op hebben, want het zijn maatschappelijke ontwikkelingen. De heer Van der Hulst beschrijft hoe vereenvoudigd hiernaar kan worden gekeken, namelijk door alleen de AOW-leeftijd van dat moment te nemen. Dat is heel helder. De werkgever heeft alleen invloed op het moment van die ontslagbeschikking, dat is het enige waar enigszins in geschoven kan worden. Dat is het moment dat het individu daar recht aan kan ontleen. Daar zouden partijen ook een afspraak over kunnen maken: wat is het moment van die ontslagbeschikking? Dat laat nog onverlet of ze kiezen voor die geprognostiseerde AOW-leeftijd of de AOW-leeftijd van dat moment. De heer Rozendal zegt dat er wat hem betreft ook niet gewerkt moet worden met de geprognostiseerde leeftijden, maar met de feitelijke gegevens op dat moment.

Mevrouw Haijer-Kemler vraagt aan de heer Van der Hoef welke redenen er zouden zijn om wel te kiezen om te werken met geprognostiseerde leeftijden. De heer Van der Hoef zegt dat er dan aan verwachtingsmanagement wordt gedaan. Partijen kunnen echter zelf beslissen of ze het anders willen. Mevrouw Haijer-Kemler vraagt of er behalve de leeftijden nog andere dingen zijn waar naar gekeken moet worden. Wat moet er nog gebeuren voor een volgend voorstel? De heer Rozendal zegt dat er wat hem betreft niet heel veel hoeft te gebeuren, het enige dat echt klip en klaar moet zijn is dat iemand niet gebruikmaakt van zijn inverdientijd, gewoon vijf jaar UGM moet hebben. Dat is het makkelijkste vast te stellen door uit te gaan van de gegevens die nu bekend zijn, in plaats van rekening proberen te houden met wat er misschien wel of misschien niet gaat gebeuren.

Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat ze nog een kleine aanvulling heeft op wat er is gezegd over het moment van het bekendmaken van de ontslagbeschikking. Er is altijd een harde deadline, als iemand toevallig aan het einde van het jaar jarig is weet diegene al dat het kan gaan schuiven. Of het nu drie maanden van tevoren is of zes, hoe dicht er iemand op die novemberdatum zit, hoe groter de kans is dat die datum gaat schuiven.

De heer Ten Berg zegt dat hij nog wil reageren op wat de heer Rozendal zei over de inverdientijd. Hebben partijen het nu over de ontslagbeschikking vijf jaar voor AOW, of de ontslagbeschikking vijf jaar plus de inverdientijd voor AOW? Dat laatste zou betekenen dat iemand 7,5 jaar voor AOW al een ontslagbeschikking kan krijgen. De heer Rozendal zegt dat dit ook zo is, maar daarom had hij het ook bewust over iemand die willens en wetens geen gebruikmaakt van zijn inverdientijd. Spreker gaat er gemakshalve vanuit dat elke militair een bepaalde hoeveelheid inverdientijd heeft, maar het is zijn eigen keuze om daar wel of niet gebruik van te maken. Iedereen die de keuze maakt om dat niet te doen, moet ten minste vijf jaar UGM kunnen genieten.

De heer Van Hulsen zegt dat inverdientijd een gegeven is dat niet per definitie over alle krijgsmachtonderdelen op dezelfde manier uitrolt. Bij de KMar is de inverdientijd bescheiden en bij de Marine is het heel hoog. Het lijkt spreker goed om het effect van die inverdientijd ook mee te nemen en dan uiteindelijk een afweging te maken. Wat spreker betreft kan dat ook informeel, dat maakt hem niet zoveel uit. Hij onderschrijft het uitgangspunt van de heer Rozendal op zich wel, maar tegelijkertijd is het ook zo dat partijen mensen als een soort compensatie voor langer werken iets hebben verteld met betrekking tot invredienen en daar moeten partijen niet lichtvaardig hier vanaf gaan halen.

De heer Van der Hulst zegt dat hij helder wil hebben dat de ontslagbeschikking voor het moment van UGM en voor het moment van de inverdientijd ligt. Op dat moment wordt iets bepaald en dan is dat een gegeven, ongeacht dat de variabelen daarna nog kunnen veranderen.

pm Mevrouw Haijer-Kemler concludeert dat partijen een aantal dingen hebben geconstateerd. Ten eerste het aanpassen van de geprognoseerde datum naar de daadwerkelijke datum. Het lijkt spreker goed als geanalyseerd wordt wat dat dan betekent. Het tweede punt is de inverdientijd en hoe dit procesmatig precies zit. Ten slotte is er gesteld dat de voorstellen die er nu liggen nog een keer informeel worden besproken. Daarna kan het definitieve voorstel richting de WG PA. Spreker sluit het agendapunt en stelt voor om te pauzeren tot 13:00.

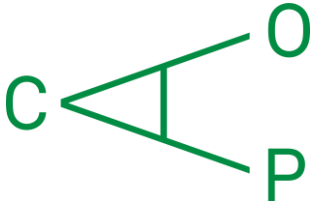
Pauze

Agendapunt 4: Wijzigingsvoorstel Pensioenreglement militairen per 1 maart 2026 (PA/26.0041 + 1 bijlage)

De voorzitter heropent het overleg en geeft het woord aan de heer Van der Hoef. De heer Van der Hoef zegt dat er een wijziging voorligt in het Pensioenreglement voor militairen om per maart 2026 de nieuwe instroom in de nettopensioenregeling te beëindigen. Deze wijziging geldt ook voor de burgers, daar is in de Pensioenkamer van 22 januari over gesproken. Toen zijn er nog een aantal dingen aan de orde gesteld en dat heeft geleid tot een aantal tekstwijzigingen. Dat heeft geleid tot de tekst die vandaag voorligt. Een aantal mensen zullen ook een tekst hebben gezien in de TS NPC die ze vooruitlopend al hadden bekeken, daar wijkt deze iets vanaf. De wens is dus om nieuwe instroom te voorkomen en om te zorgen dat dat bestand stabiel blijft, met het oog op de beëindiging van de gehele regeling. Spreker is benieuwd naar de reacties.

Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat CMHF de beëindiging van de regeling betreurt omdat deze voor de achterban nog nut zou hebben gehad, zeker gezien de recente ontwikkeling dat de aftopping bevroren wordt. Partijen hebben moeten accepteren dat de regeling niet per 1 januari eindigt maar per 1 juni. Dat had te maken met de collectieve waardeoverdracht. Die collectieve waardeoverdracht is inmiddels opgeschoven naar 1 oktober. Het had bij CMHF dan ook in de reden gelegen om de regeling dan niet per 1 juni te beëindigen, maar ook per 1 oktober. Dat is helaas niet gebeurd. Per 1 maart is het niet meer mogelijk voor mensen om zich aan te melden, dat is weer een andere datum. CMHF vindt ook de datum 1 maart heel erg dicht zitten op de dag van vandaag. Mensen hebben dus heel weinig handelingsperspectief. CMHF weet dat ze hier alleen in staan, dus sprekers verhaal is vooral een verklaring dat CMHF het betreurt. Verder is CMHF wel akkoord met de tekst die voorligt.

De heer Van Hulsen zegt dat hij inhoudelijk niet heel veel op te merken heeft. Hij snapt het gevoel van mevrouw Van Langeraad-Goes wel als het gaat over de tijd tussen vandaag en 1 maart. In de communicatie moet hier in ieder geval iets mee worden gedaan. In de tekst die nu voorligt wordt ook een stap gezet als het gaat over de periode tussen het beëindigen van de bestaande regeling en de situatie op 1 januari. Dat stelt spreker op prijs. Verder vraagt spreker zich wel af wat het gemis is voor de mensen maar ook of er wel een regeling gemaakt moet worden waarbij anticiperend gedrag wordt gefaciliteerd. Daar kan iedereen anders over denken, maar

uiteindelijk kan AC met de variant die nu voorligt wel instemmen. De heer Rozendal zegt dat ACOP dezelfde opvatting als AC heeft. De heer Van der Hulst sluit zich hierbij aan.

De voorzitter geeft ABP het woord om iets te zeggen over wat zojuist is opgemerkt. Mevrouw Doornink zegt dat er is gekozen voor geen nieuwe instroom na maart om voor de mensen die de CWO naar Zwitserleven mee gaan maken dit zo goed mogelijk te laten verlopen. Die kapitalen moeten over, daar zit een heel proces achter en dat moet ook zorgvuldig verlopen. Daar is voorbereidingstijd voor nodig. Er is ook een heel communicatietraject klaargezet. Er gaan brieven uit naar deelnemers, die worden vooraf gedeeld met werkgevers. In het geval van Defensie gaat het om een heel beperkt aantal deelnemers. Binnen wat er mogelijk is, is er gekeken naar de optimale invulling om dit zo goed mogelijk voor de betreffende mensen te regelen. In februari ontvangen ze een brief. Deze gaat eerst naar werkgevers, zodat zij ook op de hoogte zijn. In maart komt er een webinar zodat mensen nog een keer de uitleg krijgen. Er komt ook een voorstel voor CWO voor de mensen die een opbouwstukje hebben. Mensen kunnen daar ook bezwaar tegen maken, mochten ze willen dat het niet overgaat naar Zwitserleven. De vraag is alleen in hoeverre dit houdbaar is op termijn. Als er steeds minder deelnemers zijn en de regeling moet voor veel minder deelnemers in de lucht worden gehouden, dan kan dat niet anders dan tegen zeer hoge kosten. Het is bedoeling dat de overdracht naar Zwitserleven geëffectueerd wordt op 1 oktober. Dat is voor het opbouwgedeelte, het risicodeel loopt nog door tot het einde van dit jaar.

De heer Van Hulsen zegt dat dit helder is. Het is jammer dat het punt over de korte termijn minder is benoemd, hij had het liefst gehad dat partijen dit in december hadden gedaan en vervolgens vanaf 1 januari hadden kunnen communiceren dat het op 1 maart stopt. Nu is de periode erg kort. Er wordt wel een webinar gegeven, dat is voor de bestaande doelgroep zeker waardevolle informatie. Voor een deel gaat echter het over een andere doelgroep, namelijk de groep die op dit moment niks heeft en die dat product niet meer kan afnemen vanaf 1 maart. Die groep is veel groter, maar die is heel moeilijk in kaart te brengen. Spreker blijft erbij dat het beter had gekund, maar de consequentie is niet dat dit niet acceptabel is.

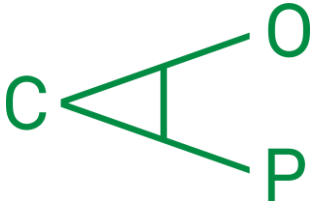
De voorzitter vraagt aan de heer Van der Hoef of wat er naar voren is gebracht, nog wijzigingen brengt in de manier waarop Defensie tegen de materie aankijkt. De heer Van der Hoef zegt van niet. Hij had zelf nog wel een vraag, op de website van ABP zag hij Q&A's staan en hij vroeg zich af of deze snel worden aangepast als partijen het vandaag eens worden. Nu staat er wel dat het gaat gebeuren, maar niet wanneer. Dat moet dan zo snel mogelijk geactualiseerd worden. Mevrouw Doornink zegt dat de nieuwe set Q&A's al klaarstaat.

Mevrouw Van Langeraad-Goes wil nog opmerken dat de werkgever alleen zicht heeft op de mensen die actief deelnemen aan de regeling, maar niet op de mensen die al ontvanger zijn vanuit de nettoregeling. De groep is dus wel groter. Er hebben meer communicatiemiddelen gecirculeerd met andere data en het is wel zaak om te zorgen dat op de een of andere manier daar één lijn in komt.

De voorzitter vraagt of partijen zover zijn dat ze het wijzigingsvoorstel kunnen vaststellen, uiteraard met inachtneming van wat er naar voren is gebracht. De centrales zeggen van wel. De voorzitter concludeert dat partijen dan het wijzigingsvoorstel adapteren. De heer Hoef zegt dat er een brief naar de PK zal worden gestuurd dat partijen hierover gesproken hebben, met ABP in de CC. De heer Van Hulsen zegt dat het belangrijkste is dat het proces op gang gebracht kan worden. Nu kan één duidelijk beeld worden gecommuniceerd over hoe het eruit gaat zien. De voorzitter sluit het agendapunt.

Agendapunt 6: Implementatie Protocol voor psychische aandoeningen, waaronder PTSS (PA/26.0046, PA/25.0677+ 2 bijlagen, PA/25.0806)

De voorzitter zegt dat de vorige keer is toegelicht hoe Defensie de implementatie van het protocol stapsgewijs voor zich ziet. De centrales hebben aangegeven hoe ze daar tegen aankijken, ook in het licht van het feit dat dit

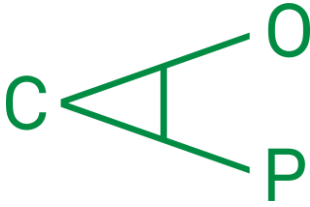
best al een langdurige aangelegenheid is. Spreker vindt het van belang om bij zulke gevoelige informatie het uitvoeringsaspect en de haalbaarheid heel goed gecontroleerd te hebben. In dat kader heeft spreker zijn brief van 27 januari gestuurd. Hij is benieuwd naar de reacties van de centrales.

De heer Rozendal zegt dat de brief inhoudelijk wat ACOP betreft duidelijk is. Ten aanzien van de wijze waarop dit uitgevoerd beoogd te worden heeft ACOP dan ook geen vragen of opmerkingen. Spreker heeft echter de vorige keren een element opgebracht, namelijk het effect van de inwerkingtreding. In de brief lijkt het net alsof er twee dingen aan elkaar worden gekoppeld die wat ACOP betreft niet aan elkaar gekoppeld horen te zijn. De voorzitter geeft in de brief aan dat hij in het kader van de uitvoerbaarheid van het geheel de datum van 1 juli wil hanteren. Als het gaat over de uitbetaling is ACOP echter nog steeds van mening dat dat gewoon moet kunnen met ingang van 1 januari. Vorige keer heeft spreker hier uitvoerig bij stilgestaan en aangegeven waarom ACOP dit vindt. Om een of andere reden koppelt de voorzitter in zijn brief die terugbetaling met terugwerkende kracht tot het moment van 1 juli. Spreker kan dit niet volgen. Iemand die in november van afgelopen jaar een aanvraag heeft gedaan, nu nog in de wacht zit en bijvoorbeeld per 1 april opgeroepen wordt om gekeurd te worden, gaat uiteindelijk gewoon met terugwerkende kracht van de datum van de aanvraag, op basis van het nieuwe protocol, uitbetaald krijgen. Dat is in ieder geval de verwachting die ACOP heeft. De mensen die in de brief zijn genoemd zijn degene die een herbeoordeling moeten krijgen. Zij komen op een gegeven moment een keer aan de beurt. Als iemand nog niet zo lang in de huidige regeling is voorzien van een uitkering en een herbeoordeling krijgt ergens medio 2027, is diegene als een van de laatsten aan de beurt. Als die herbeoordeling oplevert dat diegene een ander percentage krijgt waardoor een verhoogde uitkering plaats zal vinden, zal diegene volgens de brief met terugwerkende kracht uitbetaald worden op basis van 1 juli. ACOP vraagt zich af wat het verschil dan is met 1 januari. Het moet toch met terugwerkende kracht gedaan worden. ACOP heeft van begin af aan gezegd dat in het kader van de genoegdoening er een soort van terugwerkende kracht in moet zitten. Er is al flink wat water bij de wijn gedaan door niet over het boekje van 2025-2026 heen te gaan, en toch staat in de brief dat alles op 1 juli moet. Dat is voor ACOP echt onverteerbaar. Het is prima dat de andere elementen op 1 juli ingaan, spreker heeft er beeld bij dat dit nodig is, maar als het gaat over uitbetaling moet het wat ACOP betreft vanaf 1 januari 2026.

De heer Van der Hulst zegt dat CCOOP zich aansluit bij de woorden van de heer Rozendal. In de brief staat dat de voorzitter in gesprek is om extra capaciteit te kunnen inhuren en dat gaat waarschijnlijk ook lukken. Spreker wil in ieder geval benadrukken dat CCOOP dit onderstreept en hij gaat er zomaar vanuit dat er geen financiële overwegingen zijn die de uitvoering zouden beperken.

De voorzitter verzekert de heer Van der Hulst dat de beperkende factor hier meer de beschikbaarheid van de extra capaciteit is dan budgettaire redenen. Spreker wil wel opmerken dat hij regelmatig met de neus op de feiten wordt gedrukt met betrekking tot de maakbaarheid van wat partijen hier afspreken. Eén van de elementen die hierbij regelmatig terugkomt, is dat spreker een vergrote kans heeft om zichzelf in de problemen werken wanneer er sprake is van terugwerkende kracht. Spreker begrijpt dat er hier aan tafel vaak discussies over terugwerkende kracht zijn, maar dit zorgt aan zijn kant van de tafel wel vaak voor problemen. Hij wil niet dat dit als een soortement van obstakel gaat fungeren om verbeteringen naar de toekomst te treffen. Hij snapt het punt van de heer Rozendal wel, maar gezien alle elementen die hierbij een rol spelen (de manier van werken, het keuren, etc.) leek het spreker wel zo eenduidig aan zijn kant om te zeggen dat alles samenvalt op 1 juli. Hij begrijpt echter dat de heer Rozendal het argument opbrengt dat ACOP al water bij de wijn heeft gedaan door niet over 2025 te beginnen en dat dat wringt.

De heer Van der Hulst wil een verduidelijkingsvraag stellen: als iemand wordt behandeld in december, dan krijgt diegene toch ook terugwerkende kracht tot 1 juli? De voorzitter zegt dat dit klopt. Hij realiseert zich dat er dan ook een bepaalde mate van terugwerkende kracht is, maar als hij besluit dat de terugwerkende kracht teruggaat tot 1 januari, dan maakt hij weer het type regeling met terugwerkende kracht die verder teruggaat dan dat de regeling überhaupt was ingevoerd. Spreker probeert een einde te maken aan een manier van

werken waarbij iedere keer als partijen iets afspreken, dit wat betreft de aanspraak tot een of twee jaar teruggaat. Hij probeert hier consistent in te zijn, al wil hij er ook transparant in zijn dat dit lang niet altijd het geval is. Hij heeft gevoel bij wat er vanuit de centrales naar voren is gebracht, maar dit is de achtergrond van zijn brief. De heer Van der Hulst zegt dat hij het standpunt van de voorzitter begrijpt, maar hij vraagt zich af of dit standpunt wel op dit dossier moet worden toegepast.

De heer Van Hulsen zegt dat in het voorbeeld dat iemand in 2027 pas aan de beurt is en de conclusie is dat er een aanpassing moet plaatsvinden, diegene met terugwerkende kracht krijgt uitbetaald tot 1 juli 2026. De voorzitter geeft aan dat hij zo min mogelijk terugwerkende kracht wil. Sprekers voorstel zou dan juist zijn om het morgen in te laten gaan. Dan is alles wat gaat komen gelegen na de dag van vandaag en is er geen sprake van terugwerkende kracht.

De voorzitter zegt dat het punt van zijn brief is dat hij het morgen niet in kan laten gaan omdat het keuren etc. nog moet beginnen. De heer Van Hulsen zegt dat dat een andere terugwerkende kracht is. Het punt is hier dat per definitie voor de allergrootste groep sowieso sprake is van een terugwerkende kracht. Op 1 juli heeft Defensie niet alle mensen te pakken, dat gaat in de loop van de tijd komen en voor al die mensen moet er een herberekening plaatsvinden. Spreker vraagt zich dan af wat erop tegen is dat die herberekening vier of vijf maanden langer duurt. Dat laat nog steeds overeind dat de voorzitter kan verdedigen dat deze regeling geen terugwerkende kracht heeft, omdat het morgen pas start. De voorzitter zegt dat er dan wel aanspraken worden uitbetaald met terugwerkende kracht.

De heer Ten Berg zegt dat, als hij de heer Van Hulsen goed begrijpt, er twee vormen zijn van terugwerkende kracht. Het voorstel dat nu wordt gedaan is dat de regeling morgen ingaat en dat alles wat daarna nog gekeurd moet worden in een ander stramien valt. Dat is iets anders dan de regeling per 1 juli laten ingaan en dat daarna wordt gekeken wat er nog met terugwerkende kracht moet worden gerepareerd. Voor de uitvoering zal beide lastig zijn, maar met de eerste variant wordt er recht gedaan aan de mensen over wie dit gaat.

De voorzitter zegt dat als hij zou doen wat de heer Rozendal voorstelt, dat de regeling op 1 juli ingaat en dat de aanspraak teruggaat tot 1 januari, er evenveel recht aan die mensen wordt gedaan. Dat maakt onder de streep niet uit. De heer Van Hulsen zegt dat dit niet klopt, want dan in dat scenario ligt de aanspraak in het verleden. In het scenario dat nu wordt voorgesteld ligt de aanspraak in de toekomst, namelijk vanaf morgen. De voorzitter zegt dat hij niet zeker weet of hij het verschil in de oplossingen die worden aangereikt, goed begrijpt. Mevrouw Zingel zegt dat als de regeling morgen ingaat, er dus geen toezeggingen worden gedaan voordat de regeling is ontstaan. In het voorstel van de voorzitter is op het moment dat de regeling ingaat de uitvoeringsorganisatie ingericht en de wetteksten zijn gereed. De uitvoering gaat de systemen ook inrichten op basis van die wetteksten. Op 1 juli is dus wel de situatie dat alles staat en dat er duidelijkheid is over hoe het uitgevoerd moet gaan worden. Als het morgen ingaat, is dat nog niet zo. Dat is een argument om voor 1 juli te kiezen.

De heer Rozendal zegt dat zijn pleidooi daarom ook is dat in de wettekst moet komen te staan dat de uitbetaling plaatsvindt vanaf 1 januari. Dan zijn er geen problemen met de uitvoering, want dan staat het in de wettekst. Dan kunnen daar de systemen op ingericht worden. De heer Den Hollander zegt dat partijen dan tegen het probleem aanlopen dat er een stroom aankomt van mensen die die herkeuring willen krijgen, maar daar is dan nog niet op ingericht. Daarom staat in het voorstel van Defensie die datum van 1 juli, die tijd is nog nodig. Anders loopt Defensie achter de feiten aan. De heer Rozendal zegt dat zijn voorstel daarom ook is om alles op 1 juli te laten staan, maar om in de wettekst te zetten dat de uitbetaling vanaf 1 januari is. De heer Van Hulsen wil nog toevoegen dat aan die mensen die zich melden met een gerust hart verteld kan worden dat ze aan de beurt komen. De discussie gaat met name over het moment waarop de regeling ingaat en wat de terugbetalingsperiode is. In het voorstel van de heer Rozendal is er nog sprake van zichtbare terugwerkende kracht, in sprekers voorstel om het morgen in te laten gaan niet.

De voorzitter zegt dat hij heel even het punt van terugwerkende kracht wil parkeren en de heer Den Hollander wil vragen om nog iets te zeggen over de manier waarop er wordt toegewerkt dat Defensie op 1 juli ook echt effectief kan beginnen. De heer Den Hollander zegt dat er druk bezig is geweest met de concepttekst. Het gaat met name om de aspecten met betrekking tot de herbeoordeling, zodat er AVG-technisch met de dossiers gewerkt kan worden zonder dat die mensen ook gezien hoeven te worden. Zodra die tekst klaar is, kan deze ook met de centrales worden gedeeld voordat het gepubliceerd wordt. Daarnaast is Defensie in gesprek met de verzekeringsartsen, en met de afdeling Bijzondere Regelingen Defensie bij ABP over het administratieve traject. Volgende week worden uitgebreid alle stappen doorlopen hoe dit moet worden ingericht. Verder wordt er gekeken wie er ingeschakeld kan worden voor de herbeoordeling. De focus daarbij ligt op mensen met ervaring. Er zijn gelukkig mensen gevonden die bereid zijn om deze werkzaamheden te gaan doen. Wat in de brief staat moet nu contractueel vastgelegd worden. Het zou kunnen dat het aantal mensen in de eerste maanden na 1 juli nog wat opgeplust moet worden, maar dat moet zeker mogelijk zijn. Mevrouw Zingel voegt toe dat dit inderdaad contractueel allemaal geregeld moet worden, maar een aantal van hem moeten ook nog door het veiligheidsonderzoek. Er moet dus rekening mee gehouden worden dat dit ook nog een aantal maanden duurt, vandaar dat wellicht niet iedereen op 1 juli kan starten. De heer Van der Hulst zegt dat hij dacht dat dit proces was ingekort en dat het nog maar een week of zes duurde, niet een paar maanden. Mevrouw Zingel zegt dat dit klopt, 90% valt tegenwoordig wel binnen de wettelijke termijnen.

De voorzitter vraagt of de heer Den Hollander nog iets kan zeggen over de manier waarop de keurende instanties dit denken bol te kunnen werken. De heer Den Hollander zegt dat de mensen die van buiten komen voltijd dit werk kunnen doen. Het is niet zo dat andere dossiers stil worden gelegd hiervoor. Er is ook contact geweest met de pensioenverzekeringsautoriteit over de goedkeuring van het besluit en zij hebben ook aangegeven dat zij dusdanig kunnen uitbreiden dat zij in ieder geval niet de bottleneck worden voor de afhandeltermijn. De voorzitter zegt dat het hem goed lijkt als Defensie op termijn een soort tussentijdse informatiebrief stuurt over de gang van zaken in de aanloop naar 1 juli.

pm

De heer Van Hulsen zegt dat hij vooral dankbaar is voor het feit het proces is gestart en dat Defensie al het mogelijke heeft gedaan om dat zo snel mogelijk te laten verlopen. Spreker snapt dat sommige dingen niet vandaag kunnen. Hij heeft al eerder genoemd dat de markt van de verzekeringsartsen moeilijk is om uit te putten, dus hij vindt het al goed om te horen dat Defensie erin geslaagd is om capaciteit uit deze markt te halen.

De heer Van der Hulst zegt dat de brief over de samenvoeging van BMB en SMO, die al eerder werd genoemd, hier ook een rol in speelt. Er werd al eerder aangegeven dat partijen ook in het verlengde van dit protocol en eventuele keuringen in de toekomst hier nog wel over moeten praten. Spreker weet niet of de locatie die Defensie voor ogen heeft wel de meest goede locatie is. Hij hoeft hier nu niet een pasklaar antwoord op, maar hij vermoedt dat zijn kant van de tafel dit nog wel een keer wil bespreken. De voorzitter zegt dat hij dit begrijpt en eigenlijk vanmorgen al had geconcludeerd. Hij stelt vast dat de centrales zich op zich goed kunnen vinden in de brief, anders dan de ingangsdatum van de aanspraak die daar gehanteerd wordt. Spreker heeft er dermate intensief met de uitvoering over gesproken dat hij het niet juist vindt om daar ter plekke wijzigingen in aan te brengen. Spreker wil daarom voorstellen dat hij de centrales binnen nu en tien werkdagen een brief stuurt met hoe hij met dat verzoek omspringt.

pm

De heer Westermeijer zegt dat hij de discussie over 1 januari en 1 juli probeert te begrijpen en hij vraagt zich af of niet in de regeling opgenomen zou kunnen worden dat de regeling ingaat op 1 juli, maar dat de extra aanspraken die volgen uit 2026 worden verdubbeld voor dat jaar. Het effect voor de persoon is dan hetzelfde, want die krijgt dan eigenlijk uitbetaald vanaf 1 januari. Uiteindelijk gaat het de mensen om geld. De voorzitter zegt dat hij deze variant ook zal meenemen in zijn overweging.

De heer Van der Hulst wil opmerken dat er van de kant van Defensie een voorstel op tafel ligt en dat het nu toch eerst weer mee terug wordt genomen. Spreker ziet nu bij Defensie een terugtrekkende beweging. Hij heeft er alle begrip voor dat de voorzitter de genoemde punten ter overweging wil meenemen, maar het lijkt hem niet dat dit een van de meest gecompliceerde vraagstukken is die de voorzitter heeft gehad aan deze tafel. De voorzitter zegt dat als hij er alleen zelf nog even over had willen nadenken, hij gewoon even had geschorst. In dit geval wil spreker het echter opnemen met andere mensen, nog intensiever dan hij dit in het verleden heeft gedaan bij dingen die partijen hier rechtspositioneel afspreken en die allemaal handen en voeten moeten krijgen. Vroeger was de bottleneck heel vaak financieel, dat speelt tegenwoordig minder, maar nu is de bottleneck eerder de maakbaarheid, de uitvoering. Spreker ziet in de toekomst nog veel meer dingen op hem afkomen die eerder zijn mogelijkheden beperken dan vergroten. Hij heeft het dus nodig om hier niet alleen met de centrales over te spreken, maar ook met de betrokken mensen intern. Hij kan niet terugkeren met het signaal dat wat zo zorgvuldig is afgestemd, nu toch anders moet. Het is geen besluitenloosheid aan zijn kant, maar hij wil hier op een goede manier mee omgaan. Hij probeert ook op een overtuigende manier een begin te maken met stoppen met terugwerkende kracht. Hij neemt de argumenten van de centrales echter mee terug en zal hier op korte termijn adequaat op reageren.

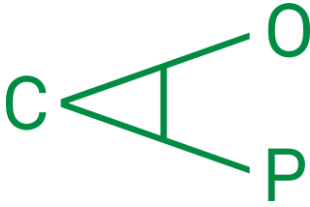
De heer Ten Berg zegt dat hij hier nog wel even op wil reageren. Er zijn nu drie varianten op tafel gekomen, allemaal met min of meer beeld of geluid. Spreker zou het wel vervelend vinden als de voorzitter dan terugkomt met een vierde variant. Als de centrales vervolgens moeten denken wat daar dan weer de consequenties van zijn, zijn partijen weer een hele tijd verder. In het kader van die urgentie hoeft de voorzitter niet nu met een besluit te komen, maar spreker zou wel graag dat er wordt gepolst of er nog andere varianten zijn die dan nu op tafel worden gelegd, voordat de centrales over tien dagen een brief krijgen met weer een heel nieuw voorstel.

De heer Van Hulsen stelt voor om het hier niet terug te laten komen, maar dat de voorzitter een piepbrief namens het SOD aanbiedt met alle varianten. Als de voorzitter dit niet wil en het hier niet wil laten terugkomen, gaat dit onderwerp toch naar het SOD. De voorzitter zegt dat hij geen noodzaak ziet om het SOD in te schakelen. Wat betreft de opmerking van de heer Ten Berg zegt spreker dat hij die alternatieven wel heeft gehoord, maar juist omwille van het feit dat hij hier met de uitvoering nadrukkelijk heeft gesproken, is hij ervoor om de invoering op 1 juli te houden, daar heeft hij ook geen bezwaren tegen gehoord, en dan nog gaat nadenken over het moment van aanspraken.

De heer Van Hulsen zegt dat hij het over iets anders had. Er zijn twee mogelijkheden: de voorzitter houdt vast aan zijn eigen opvatting, of hij heeft gevoel bij de opvatting van de centrales en gaat daar op de een of andere manier aan tegemoetkomen. In het laatste scenario gaat de voorzitter een brief schrijven en dan is het klaar. Als de voorzitter vasthoudt aan zijn eigen opvatting, moet hij het hier niet laten terugkomen maar er een SOD brief van maken. De voorzitter zegt dat hij het nu snapt. Spreker sluit het agendapunt.

Agendapunt 5: Rondvraag en sluiting

De heer Van der Hulst zegt dat hij een punt heeft dat wellicht niet voor de voorzitter van de WGPA is, maar hij wil het alvast noemen. Vandaag hebben partijen een punt behandeld over het nettopensioen. Spreker staat achter de manier waarop CMHF opkomt voor de achterban, maar het raakt wel aan de discussie die partijen recent in het SOD hebben gehad over de overlegafspraken. Er is nu duidelijk te zien dat een centrale iets wil inbrengen en daartoe ook de gelegenheid moet krijgen. Er is in die discussie in het SOD echter een proefballonnetje opgelaten dat er minstens twee centrales via een piepbrief iets zouden moeten inbrengen en dat het anders niet wordt behandeld. Spreker vindt de situatie van vandaag wel een voorbeeld van waarom partijen hiervan zouden moeten wegblijven en waarom elke centrale de kans moet krijgen om iets in te brengen in het overleg. Ten tweede wil spreker opmerken dat partijen met elkaar hebben gesproken over CBRN in de WG AFR twee weken geleden. Hij heeft berichten teruggekregen dat mensen content zijn en dat er nu beweging in lijkt te komen. Er is echter een hele groep andere mensen die zich bij CCOOP meldt, die bij de

brandweer, EOD en vergelijkbare andere organisaties zitten en die heel lang hebben gewacht wat uit de discussie van de CBRN kwam om te kijken wat het voor hun betekent omdat ze in een iets vergelijkbare situatie zitten. Spreker zou dit graag met de voorzitter willen verkennen en kijken naar de oplossingen voor de problematieken die zij hebben. Anders gaan al die mensen zich bij de centrales melden. Spreker wil die communicatie voor zijn. Een ander punt is dat CCOOP eerder bij de voorzitter een punt heeft aangebracht over de spanningen in het Caribisch gebied, maar ook de beperkingen die door de leiding zijn opgelegd aan de militairen in hun bewegingsvrijheid en die niet helemaal stroken met het verlofrecht. Ze zouden als ze op vakantie gaan binnen 48 uur weer terug moeten kunnen zijn. Hier is op informele wijze ook een keer met CZSK over gesproken en toen werd gezegd dat deze mensen hart voor de zaak hebben en wel terugkomen als dat van ze wordt gevraagd. Spreker wil Defensie erop wijzen dat als iemand op verlof is, diegene niet verplicht is om zijn telefoon mee te nemen. Als er sprake is van een uitzonderingstoestand in het Caribisch gebied, dan verneemt spreker dit graag. Zijn verzoek is dus dat er wordt gekeken of de rechtspositie die partijen met elkaar hebben, ook wordt gehandhaafd in het Caribisch gebied.

pm

De voorzitter vraagt in welke werkgroep dit punt aan bod is geweest. De heer Van der Hulst zegt dat hij dit zo snel even niet kon vinden. De voorzitter vraagt of de heer Van der Hulst een brief verwacht of dat hier formeel op wordt teruggekomen in een vergadering. De heer Van der Hulst zegt dat beide prima is. De vraag is of de rechtspositie correct wordt toegepast en als de voorzitter zegt van wel, dan zal CCOOP dit toetsen bij de signalen die binnenkomen. Als de voorzitter zegt dat er sprake is van een uitzonderingssituatie, dan zou spreker dit graag bespreken. Als die mensen daar bijvoorbeeld op een notice to move worden gesteld, dan hebben partijen daar recentelijk afspraken over gemaakt. Naar dat soort aspecten moet even gekeken worden. De voorzitter zegt dat hij zal nagaan waar dit aan de orde is geweest en in die vergadering zal hij hierop terugkomen, in eerste instantie mondeling en dan blijkt vanzelf of er behoefte is aan brieven. Wat het CBRN betreft vindt spreker het prima om hier bijvoorbeeld in het kader van een AFR over te praten. Op korte termijn is het wellicht goed om hier eerst een informeel moment voor te vinden. Het gaat voor een deel ook over dingen die niet in brieven zijn vertaald. Voor nu is hij vooral nog bezig met dat goed wordt uitgevoerd wat partijen in de AFR hebben afgesproken, maar hij staat zeker open voor een breder gesprek over die problematiek. In zijn brief over CBRN heeft hij ook aangegeven dat hij eigenlijk vindt dat partijen dit op een andere manier moeten oplossen dan nu wordt gedaan.

De heer Van Hulsen zegt dat hij het ingewikkeld vindt worden dat het nu over onderwerpen uit andere werkgroepen gaat. Met betrekking tot CBRN wil spreker meegeven dat er nog een werkgroep loopt die zich bezighoudt met werk- en rusttijden. Hij vindt dat de vraag of aanwezigheidsdiensten in de variant zoals die bij CBRN gehanteerd worden gewenst zijn of niet, in die werkgroep thuishoort. Er was een acuut probleem en dat is opgelost. Wat spreker betreft gaan partijen nu op zoek naar een structurele oplossing. Daar zijn meerdere mogelijkheden voor, maar hij vindt het lastig dat er enerzijds een werkgroep bestaat voor werk- en rusttijden en dat er anderzijds op andere plekken voor bepaalde groepen dingen worden besloten hierover. Wat als dat elkaar bijt? Spreker wil dus meegeven dat partijen het dan wel in bredere context moeten oppakken.

De heer Van der Hulst zegt dat dat een valide punt is, er zijn waarschijnlijk inmiddels wel meer van dat soort acute problemen zijn die zich op verschillende plekken zullen melden. Spreker wil dat kanaliseren zodat die reuring zo goed mogelijk beteugeld kan worden. Als mensen ergens recht op hebben, moeten ze dat krijgen, maar als ze ergens geen recht op hebben moet dit ook goed gecommuniceerd worden. Dat was sprekers oproep, maar de oplossing voor de toekomst ligt echter inderdaad in de werkgroep waar de voorzitter het over had. De voorzitter zegt dat hij wil aangeven dat hij, los van in welke werkgroep dit moet worden besproken, openstaat voor een informeel gesprek over wat de CBRN brief teweeg heeft gebracht.

Spreker sluit de vergadering om 14.02 uur.